

her er Tale om. Vi ere glade over, at man nu vil bevilge Togtet til Øst-Asien, vi vilde gerne have været med til at bevilge det allerede tidligere, og jeg tror, at man her i Tinget gør en god Gerning ved ikke at fastholde sin Nægtelse af denne Bevilling. Jeg skal indrømme, saa overordentlig glad ved, at vi have faaet nedsat denne Bevilling fra 150,000 Kroner til 100,000 Kroner derved, at Børsen her i København har sammenskudt 50,000 Kroner i dette Øjemed, er jeg ikke; for det forekommer mig nok, at naar Staten vil udsende et Orlogsskib til Siam, har den vel ogsaa nok Raad til at gøre det selv. Men det er imidlertid det mere ligegyldige, det mere væsentlige er, at Togtet bliver til noget.

Hyad angaar det 3dje Forslag om nu at genindsætte Bevillingen af 300,000 Kr. til Neksø Havn, som Landstinget har udstemt, da have vi ved forrige Behandling her i Tinget stemt imod den, og vi kunne endnu ikke indse, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at bevilge disse Penge. Men paa den anden Side finde vi heller ikke, der er nogen Grund til her at skulle os fra, hvad vi dog alle vide er en stiltiende Overenskomst mellem de to Ting. Derfor have vi ikke paa dette Punkt villet slutte os til de 3 ærede Medlemmer, som vedblivende fastholde ikke at bevilge disse Penge.

Hyad det første Forslag angaar, har jeg for mit personlige Vedkommende gjort den Bemærkning, at jeg tiltræder Forslaget om at lade de 200,000 Kr. til Alderdomsunderstøttelsen udgaa uden noget som helst Hensyn til den Lov, som den højtærede Minister har forelagt. Jeg for mit personlige Vedkommende vilde meget have ønsket — for den Stillings Skyld, som saavel Regeringen som Landstinget i og for sig have indtaget paa dette Punkt — at man i alt Fald havde ventet med at komme med denne Lov til næste Aar, men det er der jo nu ikke noget videre at gøre ved. Naar man nu en Gang er saa bange for den Stemning, der kan komme op i Kommunerne ved Nægtelsen heraf, at man har ment, at man samtidig med, at man nægtede det paa Finansloven, maatte skynde sig saa hurtig som muligt at komme med en Lov desangaaende, saa Herregud, det er ikke nogen større Ulykke, naar man dog skal have den Lov en Gang. Men saa alvorfuldt, som den højtærede Indenrigsminister tog denne Sag, tror jeg ikke, han faar mange andre til at tage den.

Naar den sidste ærede Taler nu talte

for Sparsommelighed i Statshusholdningen, ja, saa kunne vi jo alle være enige herom; men for mig lyder det ganske vist noget mærkeligt, at man paa den ene Side taler om Sparsommelighed i Statshusholdningen og samtidig siger: Men Skatterne maa vi endelig have nedsatte! vi maa se at lette baade Hartkornsskatten og Toldafgifterne! Jeg vil indrømme dette, ifald man aldeles bestemte pointerer, at den Lettelse, der kan være Tale om, i Virkeligheden kun kan bestaa i en bedre Fordeling af Skattebyrden. En virkelig Lettelse under vore nuværende finansielle Forhold tror jeg ikke, det er muligt at gennemføre. Noget andet er, at jeg meget kunde ønske Skattereformerne gennemførte, fordi derigennem Skattebyrden bliver bedre og retfærdigere fordelt. Men saa maa man ogsaa være klar over, at vil man have Lettelse for Hartkornet, vil man have Lettelse paa forskellige Punkter paa Toldloven, maa man gaa til Forhøjelse paa andre Punkter og særlig til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Uden dette bliver det hele kun Ord, Ord og atter Ord.

Dinesen: Jeg har faaet Anledning til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Marineminister angaaende denne Bevilling, som nu antagelig vil blive givet til at udsende et af Marinens Skibe til Øst-Asien. Efter Vedtagelsen i Landstinget, som nu antagelig ogsaa finder Sted her, kan det jo skønnes, at den Tid, hvorover dette Togt vil blive udstrakt, vil blive forholdsvis betydelig og strække sig ud over den Tjenestetid, vore søværnspligtige ellers have at gennemgaa. Jeg vil derfor gerne spørge, om der ikke kan tages noget Hensyn til, at det hovedsagelig bliver frivillige blandt de værnepligtige, der antages til denne Tjeneste. Jeg beklager, at vi ikke have faaet en saadan Ordning af Søværnsloven, at der til enhver Tid er et Mandskab disponibelt for Flaaden, som fortrinsvis kunde anvendes til en saadan Tjeneste; men da et saadant Mandskab ikke er til Stede, og det væsentlig bliver de værnepligtige, blandt hvem der for øvrigt ganske sikkert er mange, som nu i deres unge Dage ville betragte det som en sand Svir at komme ud til Kina og Japan, saa at det næppe bliver vanskeligt at finde disse Folk, har jeg ment at turde spørge den højtærede Minister, om noget saadant ikke kunde blive Tilfældet. Jeg har intet at indvende imod, hvad der er blevet sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) med Hensyn til de andre Be-